

Велики четвъртък

Основата на нашите усилия да бъдем добри християни е приемането на спасението и прошката от Бога: „Ако не те умия, нямаш дял с Мене.“

Следващата стъпка е „да умиваме краката един на друг“, т.е. да се обичаме един друг.

17.04.2025

Църквата, следвайки вековна традиция, по време на Литургията на Тайната вечеря препоръчва извършването на обряда по

умиване на краката, в съответствие с Евангелието, което се чете.

Жестът на Исус по време на Тайната вечеря е вдъхновен от обичай за гостоприемство, разпространен в много източни култури, произтичащ от носенето на сандали по прашните пътища на тези земи. В Стария Завет Авраам настоява да измие краката на тримата пътници, които идват в шатрата му (Битие 18:4), а сред първите християни били хвалени онези, които като добри дела „са проявили гостоприемство, измили са краката на светците“ (1 Тимотей 5:10). В този конкретен момент на раздяла с апостолите, думите на Учителя придават на жеста още по-дълбок смисъл. Ако от една страна умиването на краката е израз на смирение и служение, от друга то в известен смисъл предвещава акта на

крайното понизяване на Христос – кръстната смърт, която ще се осъществи само след няколко часа.

Главното, което Господ иска от своите ученици, е да позволят да им бъдат измити краката — така, както иска от всички християни да позволим Той да ни служи, да позволим да бъдем спасени от Божия Син, без да имаме никакви заслуги. Основата на нашите усилия да бъдем добри християни е приемането на спасението и прошката от Бога: „Ако не те умия, нямаш дял с Мене.“ Следващата стъпка е „да умиваме краката един на друг“ — което е просто друг начин да се каже: „да се обичаме един друг“.

От тези думи на Христос можем да разберем важността на това да се грижим за другите и да бъдем близо до тях. Краката, всъщност,

служат за ходене и са образ на нашето следване на Исус. Да мием краката на нашите братя и сестри значи да се чувстваме отговорни за тяхното постоянство в следването на Христос, да служим с радост на всеки, „като полагаме сърцето си на земята, за да вървят на меко“ (св. Хосемария, Кръстен път IX, 1).

Съществува и друга възможност, не представена в този евангелски епизод, но която можем да извлечем от друга страница на Евангелието: да измием ние краката на Исус. Това е епизодът с жената, която облива краката на Господа със сълзите си, и ги изтрива с косите си, целува ги и ги намазва с благоухание (Лука 7:44-47). Исус изказва похвала за проявата на любов на грешницата: „Прощават ѝ се многото грехове, защото много обикна.“

Този жест може да се разглежда
като начало на почитта към
Евхаристията, която католиците
по цял свят отдават тази нощ чрез
нощното бдение пред Святото
Причастие.

Джовани Васало

pdf | документ, генериран
автоматично от [https://
dev.opusdei.org/bg-bg/article/veliki-
chetvrtk/](https://dev.opusdei.org/bg-bg/article/veliki-chetvrtk/) (07.08.2025)